

DE MACHT VAN HET GETAL

Getallen zijn belangrijk in een mensenleven, ze geven structuur en dat is precies waar mensen zoals u en ik - misschien wel onbewust - behoefte hebben.

Wie goed kon rekenen op de lagere school, werd gewaardeerd. Hij of zij zou bijna zeker een wiskundeknobbel hebben en daarmee een plekje aan de hogeschool of universiteit al bijna in de zak hebben. Reken tafels zijn er bij de ietwat oudere generaties ingestampt, daarna volgden redactiesommen en die werden weer gevolgd door algebra en meetkunde onderwijs op de middelbare. Achteraf vraag je je wel eens af wat je in vredesnaam hebt gehad aan wat juffen, meesters en leraren met veel moeite in die onwillige grijze massa van je hersens probeerden te krijgen. Ah, ik weet nog goed dat ik naast een knaap zat die echt zo'n knobbel bezat. Mogelijk had hij die van mij erbij, want waar hij moeiteloos al sommen maakte van maar liefst twee klassen hoger, bleef ik stom, stommer en allerstomst achter, wat mijn vader die ook zo'n knobbel bezat tot wanhoop dreef over mijn eindeloos onbegrip over wat je met getallen allemaal kon.

Toch heb ik wel respect gekregen voor getallen en zeker voor getallen die ergens op slaan.. Cijferdata bijvoorbeeld kan ik erg goed onthouden, zeker als ik die weet te koppelen aan de een of andere gebeurtenis. Een heel bekende kent u vast ook: 1600, Slag bij N..... . Andere getallen die voor altijd in je geheugen staan gegrift zijn de cijfers die je geboortedatum vormen of die van je geliefden, je kinderen. Sterfdata, je trouwdag - ofschoon vrouwen wel beweren dat mannen die vaak schijnen te vergeten??? Het kenteken van je auto is ook zo'n merkwaardige. Je salaris - zeker als het nooit stijgt - en je pensioen. De kostprijs van je dierbaarste bezit, enzovoort. Allemaal getallen die emotioneel zijn gekoppeld en die niets maar dan ook niets met reken- en wiskundeonderwijs te maken hebben. Getallen zijn dus blijkbaar vaak meer emotie dan ratio.

Een absoluut emotioneel getal waar ik het in dit Uitzicht over wil hebben is er een die ons allemaal aangaat. Het is het getal 150. Laat ik er wat dimensie aan proberen te geven. 150 m. hoog is 2,5 x de Domtoren; 150 cm. hoog = vaak te klein; 150 cm. diep = niet duiken; 150 cm. = 1 meter + 50 centimeter; de "meter" als standaard ligt in Parijs in een streng bewaakte kluis, de rest (0,50) is precies de helft van die standaard meter, (overigens is die standaard meter inmiddels vervangen door een nog secuurder digitale meter); 1,50 m. = 1500 millimeter; 1,50 = ook anderhalve gulden/euro; 1,50 was mijn eerste zakgeld; de tweede kamer telt 150 leden; 150 jaar worden wij waarschijnlijk niet; 150 = de omvang van een groep die nodig is om in een nieuwe vreemde wereld/planeet te kunnen overleven (= wetenschappelijk beschreven). En sinds kort = 1,50 de afstand die mensen moeten bewaren tussen elkaar om in elk geval niet direct besmet te worden met het corona virus.

Het is het meest beruchte getal van onze dagen. Beruchter dan miljoenen slachtoffers uit (wereld)oorlogen, duizenden verkeersdoden en slachtoffers van rampen. Die getallen zijn vreselijk, ondenkbaar ook, veel erger. Maar 150 gaat IEDEREEN aan. Elke dag, elk uur, altijd ... tot corona ons zal verlaten. En dat maakt het getal 150 berucht. Het doet geen zeer, is niet erg, verdrietig of pijnlijk. Het is ongemakkelijk. Lastig vol te houden ... en daardoor een getal dat ons tijdelijk onmachtig doet voelen. Maar dat wel structuur geeft aan een gewenst, of liever vereist, gedrag van ons allemaal.

P.A.N. Demie